

Nieuwsbrief 5: waterpolostage in Split, 1 tot 8 juli 2013

Vrijdag 5 juli 2013

Beste thuisblijvers,

Weer een mooie dag

Na een 'rustdag' was het vandaag weer gewoon trainen en wedstrijden. Maar ook was er nog een bijzondere groepswens ingelost. In plaats van rusten in de middag werd er een mooi strandje opgezocht en mocht iedereen vrij zwemmen. Jippie!

Nieuwe wekservice

Het is gelukt. Annelot staat met een foto in de nieuwsbrief. Ze nam voor vandaag de wekservice over van Simone. Ze moest daar wel extra vroeg voor uit de veren, want Simone is altijd rond zes uur wakker en ze wilde niet dat Simone de kinderen ging wekken. Samen hebben ze om zeven uur groep 1 gewekt. Goed gedaan Annelot.

Het fotomoment

In tien minuten tijd werd tussen de trainingen van de twee groepen door de grote groepsfoto genomen. Allemaal gehuld in het Split-shirt, bijna allemaal, werd snel geposeerd zodat zo min mogelijk tijd verloren ging van de trainingen die weer gegeven werd door de Kroaten. Vandaag werd er aandacht geschonken aan de aanvalstactiek. Bij de jongens lag de nadruk op het hoog blokken bij de aanval. Tim verstond Dzeo niet die aangaf dat hij tot zijn 'belt' er uit moest komen. Toen Henri het vertaalde naar 'je zwembandjes' begreep Tim het ook.

Een mening over de stage

Nick Roovers gaf na de ochtendtraining zijn beeld over het verschil tussen de trainingen in Nederland en tijdens de stage. ' In Nederland begin je altijd met een half uur zwemmen en dan baltechniek en nog even op goal. Hier zwemmen ze minder en wordt veel meer aandacht besteed aan baltechniek in combinatie met de hoe je in het water moet liggen. Daar leer je echt veel meer van!'. Volgens mij is dat geluid eerder gemaakt door de sporters, met excuses naar alle trainers die veel aandacht geven aan het zwemmen.

Nieuwtjes

- ✓ Na hét fotomoment ging Stef direct als trainer weer terug naar het bad. Er was echter nog een tweede fotomoment met alle trainers. Toen iedereen daar mee klaar was en op weg naar het bad kwam Stef terug. Aldus werd iedereen weer opgetrommeld en kwam er alsnog een complete foto van de trainersstaf en dus fotomoment drie
- ✓ Noor en Merel hebben de ochtendbus gemist. Dit lag dit keer niet aan de buschauffeur maar aan de meiden zelf. Gelukkig mochten ze met de bus twee mee.
- ✓ Vanmiddag is een variant ontstaan op de kofferbakverkoop, het kofferbakrestaurant. De auto van Brano is vanmiddag gebruikt als uitgiftepunt voor appels, broodjes en crackers.

Galant

Brano Semunovic is **de** man die samen met de dames (Marion, Geertje en Christel) alle boodschappen doet en helpt waar hij kan. En dan biedt hij de dames soms nog iets te drinken aan, draagt alle zware boodschappen en laat ze wachten in de schaduw als hij de auto haalt! Een zeer galante en charmante man en volgens de dames een voorbeeld voor de Nederlandse man. Hmmm, bedankt Brano.

Gelukkig is zijn vrouw hier, en ze vertelde wel dat hij alleen naar Kroatië op vakantie wil en niet met zijn vrouw naar Schotland wil. Dat doet ze maar met haar vriendinnen. Sommige zaken kunnen we weer wel waarderen, vriend!

Vrij zwemmen

Oh, wat was het een fijne verrassing om tussen de trainingen door lekker vrij te mogen zwemmen en zonnen in een prachtige baai. Liefdes bloeiden weer op onder de Kroatische zon. Sommige deden de caps op en gingen op eigen houtje een wedstrijdje waterpoloën. Of het de beste manier is om te rusten weet ik niet, maar genoten hebben ze in elk geval wel. En daar gaat het in Zuid ook om.

Eén gebeurtenis , twee kanten

Kant 1: de meiden B waren met wat buitenlandse jongens aan het flirten tijdens de middagpauze. Het waren stoere Kroaten dachten ze waar ze wel mee op de foto wilden. Dus vroegen ze Brano om te vertalen en te vragen of de adonissen met onze meiden op de foto wilden. Brano, behulpzaam als hij is, gaat in zijn beste Kroatisch aan de slag, maar helaas de jongens begrijpen hem niet. ' We're not from here but from Holland and Belgium'.

Wat sneu voor onze jongens die ook de hele dag met ontbloot bovenlijf indruk proberen te maken op de meiden. Doe het shirt maar weer aan!

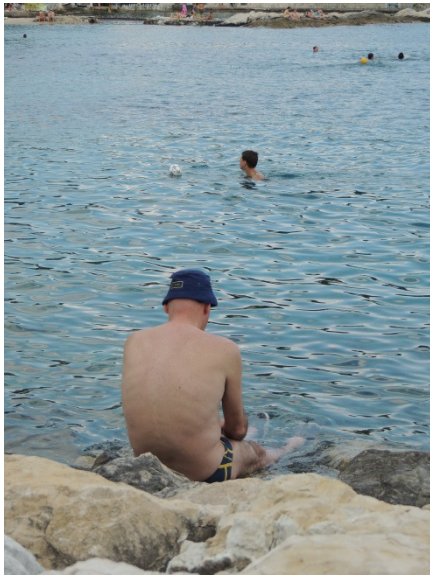
Kant 2: De jongens hoorden de meiden steeds roepen, ' he lekker ding, wil je met ons op de foto', 'wat een lekkere knullen', et cetera. De jongens reageerden niet waarop onze meiden verder gingen in het engels, waarop de ene knul tegen de andere zei 'laat die gekke meiden toch zitten!'.

Foto: weer een ijsje!

Tot slot, de wedstrijden

Het was volgens Maaïke goed te merken dat de meiden geen rust hadden gehad. Het goede spelniveau van de afgelopen dagen werd duidelijk niet gehaald. Henri had hetzelfde verwacht van zijn jongens maar zijn 'preek' was zo motiverend dat de jongens het beste uit zichzelf haalde. De truc van Henri? Hij vertelde ze hoe bijzonder het is om hier te mogen zijn in deze omstandigheden en met deze tegenstanders en dat er maar weinig jongens in Nederland zijn die dit mee mogen maken. Geen gezeur over koude handen of moe zijn, maar knallen met die handel. Het heeft gewerkt.

De meiden onder de 15 en 17 wisten dat ze geen tegenstander hadden en zouden onderling gaan spelen. Op het laatste moment konden de meiden toch spelen tegen het 2^e team van de jongens van Mornar. Dat was wel wat te hoog gegrepen, maar daardoor het gejuich des te groter wanneer er gescoord werd. Geert-Jan moest de coaching alleen voor zijn rekening nemen. Egbert had teveel last van zijn voet. *Op de foto zit Egbert zijn voet te koelen in het helder koele water.*

De jongens van Bram en Stef speelden ook tegen voor hen bekende tegenstanders. Stef was tevreden over het spel ook al speelden ze niet altijd even geconcentreerd. Bij Bram werd er stevig gestreden waarbij een Kroatische jongen behoorlijke over de fysieke grens ging. Zijn trainer vond dat ook. En Kroaten zijn door ons lastig te verstaan, maar de boodschap was ook voor ons heel duidelijk. Bram was tevreden over zijn jongens, met name hoe ze de midvoor verdedigde en over hun opbouw. Wel begonnen ze wat slapjes. Maar dat lag niet aan het strand volgens Bram, omdat hij juist het lome gevoel eruit had gehaald met een lang inzwemprogramma.

De jongens B van Mark begonnen sloom aan de wedstrijd (stranddagje?). Daar kwam bovenop dat de Kroaten plots met twee midvoors gingen spelen. Toen waren ze de weg even kwijt en werden ze aardig afgemaakt (volgens Mark: afgeslacht). Naarmate het einde naderde werd het spel beter, maar het niveau van de eerste dag is nog steeds niet gehaald.

Tot zover en tot morgen.